

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Холодова Тимофія Тимофійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“, окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України

м. К и ї в
4 вересня 2018 року
№ 253-2(І)/2018

Справа № 3-310/2018(4181/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Холодова Тимофія Тимофійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 13 липня 2017 року № 2136–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 35, ст. 376), окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Холодов Т.Т. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 124, частині першій статті 147 Конституції України (конституційність) частини третьої статті 57 (за конституційною скаргою – частина четверта) Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 13 липня 2017 року № 2136–VIII (далі – Закон); щодо перевірки на відповідність статтям 3, 8, 21, 22, 24, 46, 55, 56, 58, 64, 68, 124, 129¹, 150 Конституції України (конституційність) окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування.

Згідно з частиною третьою статті 57 Закону якщо конституційна скарга за формою не відповідає вимогам Закону, керівник Секретаріату Конституційного Суду України повертає її суб’єкту права на конституційну скаргу; повернення конституційної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Конституційного Суду України з дотриманням вимог Закону.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Холодов Т.Т. 8 листопада 2017 року звернувся до Конституційного Суду України із конституційною скаргою (вх. № 18/4807) щодо перевірки на відповідність статтям 3, 8, 9, 22, 24, 58, 64, 124, 150 Конституції України окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу.

Керівник Секретаріату Конституційного Суду України на підставі частини третьої статті 57 Закону 20 листопада 2017 року повернув Холодову Т.Т. конституційну скаргу разом з долученими матеріалами у зв'язку з тим, що конституційна скарга за формою не відповідала вимогам Закону.

Вважаючи повернення своєї конституційної скарги неправомірним, Холодов Т.Т. звернувся до окружного адміністративного суду міста Києва з адміністративним позовом до керівника Секретаріату Конституційного Суду України, Конституційного Суду України, в якому просив суд „зобов'язати керівника Секретаріату Конституційного Суду України для вирішення питань, пов'язаних із відкриттям, відмовою у відкритті, закриттям провадження у справі за конституційною скаргою Холодова Тимофія Тимофійовича, іншими процесуальними діями, клопотаннями, процедурою розгляду справ спрямувати конституційну скаргу на розгляд суддям (судді) Конституційного Суду України; визнати відсутність компетенції керівника Секретаріату Конституційного Суду України оцінювати відповідність конституційної скарги поданої за формою встановленою Законом критеріям прийнятності такої скарги і щодо вирішення питання про направлення або не направлення до суддів Конституційного Суду України конституційної скарги; визнати бездіяльність Конституційного Суду України при здійсненні організаційно-розпорядних функцій щодо неприйняття у продовж встановленого Законом України строку на прийняття Регламенту Конституційного Суду України“.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 6 лютого 2018 року відмовив Холодову Т.Т. у задоволенні адміністративного позову, однак він оскаржив це рішення до Київського апеляційного адміністративного суду, який ухвалою від 11 квітня 2018 року апеляційну скаргу Холодова Т.Т. залишив без задоволення, а рішення окружного адміністративного суду міста Києва від 6 лютого 2018 року – без змін. Вказану ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду

Холодов Т.Т. оскаржив до Верховного Суду, який ухвалою від 15 травня 2018 року не прийняв касаційну скаргу до розгляду і повернув її.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 Закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України частину третю статті 57 Закону. Холодов Т.Т. стверджує, що, незважаючи на відсутність в ухвалі Верховного Суду від 15 травня 2018 року посилання на частину третю статті 57 Закону, при вирішенні питання щодо розгляду його конституційної скарги „в контексті дії принципу верховенства права, в контексті застосування аналогії права і аналогії закону“ мала бути врахована та обставина, що посилання на оспорювані положення Закону містилися в поданих ним апеляційній і касаційній скаргах. Разом з тим аналіз долученої до конституційної скарги копії ухвали Верховного Суду, яку автор клопотання вважає остаточним судовим рішенням у його справі, вказує на те,

що оспорювані положення Закону в ній не застосовувалися. Таким чином, Холодов Т.Т. не дотримав вимог частини першої статті 55 Закону.

Стверджуючи, що у положеннях частини третьої статті 57 Закону „встановлено штучний бар’єр і надано особі, яка не є суддею Конституційного Суду України“ – керівнику Секретаріату Конституційного Суду України, право „оцінювати і форми, і критерії прийнятності конституційної скарги і тим більше таке оцінювання критеріїв заховане за формою конституційної скарги“, та наголошуючи, що „був закритий доступ Холодова Тимофія Тимофійовича до Конституційного Суду України“, автор клопотання фактично висловлює незгоду з чинним законодавчим регулюванням порядку прийняття звернень до Конституційного Суду України в частині здійснення їх попередньої перевірки.

Суб’єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів на підтвердження неконституційності оспорюваних положень Закону, обмежившись цитуванням окремих положень Конституції України, Закону та рішень судів у справі, в якій він був стороною. Проте цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів України, інших нормативно-правових актів без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Конституційного Суду України від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011, від 27 березня 2013 року № 10-у/2013, від 8 липня 2015 року № 29-у/2015, від 21 грудня 2017 року № 13-у/2017, ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Крім того, наголошуючи на неконституційності оспорюваних положень Закону, Холодов Т.Т. не зазначив, яке з гарантованих Конституцією України прав людини зазнало порушення внаслідок їх застосування.

У конституційній скарзі також не наведено аргументів, які підтверджували би порушення права автора клопотання на подання

конституційної скарги у зв'язку з неухваленням в установлений строк Регламенту Конституційного Суду України. Відсутність положень щодо порядку попередньої перевірки конституційних скарг у Регламенті Конституційного Суду України, затвердженому Рішенням Конституційного Суду України від 5 березня 1997 року № 2-з зі змінами, чинному на момент звернення Холодова Т.Т. з конституційною скаргою від 8 листопада 2017 року (вх. № 18/4807), не може бути аргументом для визнання оспорюваних положень Закону неконституційними, оскільки вимоги щодо форми конституційної скарги передбачені саме в Законі, а не в Регламенті Конституційного Суду України. Встановлений у статті 57 Закону порядок прийняття звернень до Конституційного Суду України передбачає, зокрема, їх обов'язкову попередню перевірку Секретаріатом Конституційного Суду України. Якщо конституційна скарга за формою не відповідає вимогам Закону, керівник Секретаріату Конституційного Суду України повертає її суб'єкту права на конституційну скаргу. Повернення конституційної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Конституційного Суду України з дотриманням вимог Закону. Положення § 39, § 40 Регламенту Конституційного Суду України, затвердженого Постановою Конституційного Суду України від 22 лютого 2018 року № 1-пс/2018, передбачають таку саму процедуру прийняття конституційної скарги до Конституційного Суду України, що й стаття 57 Закону.

Крім того, Холодов Т.Т. просить визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), окреме положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу, проте у клопотанні не наведено жодних аргументів, які підтверджували б таку невідповідність.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Холодова Тимофія Тимофійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 13 липня 2017 року № 2136–VIII, окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**